

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 47

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 ianuarie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
52.	— Hotărâre privind aprobarea subvențiilor pe produse, pentru acțiuni de ecologizare și a subvențiilor privind protecția socială, acordate companiilor, societăților naționale din sectorul minier și societăților comerciale din sectorul industrial care se subvenționează în anul 2010.....	2	
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
19.	— Decizie pentru atribuirea unei locuințe de protocol	2	
20.	— Decizie pentru atribuirea unei locuințe de protocol	3	
21.	— Decizia privind eliberarea domnului Nicolae Adrian Lemeni din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național	3	
22.	— Decizie privind numirea domnului Nicolae Adrian Lemeni în funcția de secretar de stat la Secretariatul de Stat pentru Culte	4	
23.	— Decizie privind modificarea anexei la Decizia primului-ministru nr. 21/2008 pentru numirea Comisiei de coordonare prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 346/2007 privind măsuri pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale.....	4-5	
24.	— Decizie privind stabilirea componenței Comisiei interministeriale pentru repartizarea bunurilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului	5-6	
25.	— Decizie pentru modificarea Deciziei primului-ministru nr. 501/2009 privind stabilirea atribuțiilor domnului Rizescu Gheorghe, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului.....	6	
26.	— Decizie privind constatarea suspendării de drept a raportului de serviciu al domnului Marian Sergiu, inspector guvernamental	7	
27.	— Decizie pentru modificarea Deciziei primului-ministru nr. 503/2009 privind stabilirea atribuțiilor domnului Arjoca Sorin Gabriel, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	7	
28.	— Decizie pentru modificarea Deciziei primului-ministru nr. 440/2009 privind stabilirea atribuțiilor domnului Bercean Pamfil, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului.....	8	
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII			
	2.150/2009. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 621/2006	9-11	
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI			
	Hotărârea din 31 martie 2009, definitivă la 14 septembrie 2009, în Cauza Mihuță împotriva României	12-16	

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea subvențiilor pe produse, pentru acțiuni de ecologizare și a subvențiilor privind protecția socială, acordate companiilor, societăților naționale din sectorul minier și societăților comerciale din sectorul industrial care se subvenționează în anul 2010

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Până la intrarea în vigoare a măsurilor de aprobare de către Guvern a subvențiilor pe produse, pentru acțiuni de ecologizare și a subvențiilor privind protecția socială, acordate companiilor, societăților naționale din sectorul minier și societăților comerciale din sectorul industrial care se subvenționează în anul 2010, se aplică subvențiile unitare pe produs și subvențiile unitare pentru protecția socială aprobate pentru anul 2009, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 622/2009 pentru aprobarea subvențiilor pe produse și a subvențiilor privind protecția socială, acordate companiilor, societăților naționale și societăților comerciale din sectorul minier în anul 2009, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii

Guvernului nr. 537/2009 pentru aprobarea subvenției unitare acordate pentru acțiuni de ecologizare Societății Comerciale „Romplumb” — S.A. Baia Mare, cu modificările ulterioare, diminuate cu 14 %, urmând ca după această dată să se efectueze regularizările necesare.

(2) Subvențiile pe produse și subvențiile privind protecția socială pentru sectorul minier prevăzute la alin. (1) se acordă lunar, în cuantum de până la 1/12 din prevederile bugetare aprobate pe anul 2009 cu această destinație în bugetul ordonatorului principal de credite cu atribuții în domeniul sectorului minier și industrial.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Adriean Videanu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mihai Constantin Șeitan

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 20 ianuarie 2010.

Nr. 52.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

pentru atribuirea unei locuințe de protocol

În temeiul art. 59 alin. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se atribuie apartamentul nr. 7 din imobilul situat în municipiul București, str. Mihai Eminescu nr. 50—54, sectorul 1, cu destinația de locuință de protocol, domnului Petru Daniel Funeriu, ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 20 ianuarie 2010.

Nr. 19.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE
pentru atribuirea unei locuințe de protocol

În temeiul art. 59 alin. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se atribuie apartamentul nr. 7 din imobilul situat în municipiul București, șos. Kiseleff nr. 24, sectorul 1, cu destinația de locuință de protocol, domnului Teodor Baconschi, ministrul afacerilor externe.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 20 ianuarie 2010.
Nr. 20.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE
privind eliberarea domnului Nicolae Adrian Lemeni
din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Culturii
și Patrimoniului Național

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Nicolae Adrian Lemeni se eliberează din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 20 ianuarie 2010.
Nr. 21.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****privind numirea domnului Nicolae Adrian Lemeni
în funcția de secretar de stat la Secretariatul de Stat
pentru Culte**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Nicolae Adrian Lemeni se numește în funcția de secretar de stat la Secretariatul de Stat pentru Culte.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 20 ianuarie 2010.

Nr. 22.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****privind modificarea anexei la Decizia primului-ministru
nr. 21/2008 pentru numirea Comisiei de coordonare
prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 346/2007
privind măsuri pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea
cu gaze naturale**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Anexa la Decizia primului-ministru nr. 21/2008 pentru numirea Comisiei de coordonare prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 346/2007 privind măsuri pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 22 ianuarie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 20 ianuarie 2010.

Nr. 23.

COMPONENȚA
Comisiei de coordonare

1. Tudor Șerban, secretar de stat — Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri

2. Liviu Grădinariu, secretar de stat — Ministerul Administrației și Internelor

3. Petru Lificiu, președinte — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei

4. Alexandru Pătruți, președinte — Agenția Națională pentru Resurse Minerale

5. Florin Muntean, director general, Dispeceratul de Echilibrare București — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A.

6. Marius Stroia, director, Dispeceratul de Echilibrare București — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A.

7. Lucian Stancu, director general adjunct — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Romgaz” — S.A.

8. Dan Vecerdea, director producție, Sucursala de Înmagazinare Subterană a Gazelor Naturale Ploiești — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Romgaz” — S.A.

9. Yvonnick David, director general — Societatea Comercială „GDF SUEZ Energy România” — S.A.

10. Dan Pintilie, director general — Societatea Comercială „Distrigaz Sud Rețele” — S.R.L.

11. Harald Kraft, director, Divizia Gaze Naturale — Societatea Comercială „Petrom” — S.A.

12. Dan Morari, director general — Societatea Comercială „E.ON Gaz România” — S.A.

13. Virgil Metea, director general — Societatea Comercială „E-ON Gaz Distribuție” — S.A.

14. Mihai Ogrean, director — Asociația Națională a Consumatorilor de Energie din România

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind stabilirea componenței Comisiei interministeriale pentru repartizarea bunurilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului**

Având în vedere propunerile făcute de:

— Secretariatul General al Guvernului;

— Ministerul Finanțelor Publice;

— Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri;

— Ministerul Administrației și Internelor;

— Ministerul Apărării Naționale;

— Ministerul Justiției;

— Ministerul Transporturilor și Infrastructurii,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 9 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, componența Comisiei interministeriale pentru repartizarea bunurilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată, este cea prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia primului-ministru nr. 213/2009 privind stabilirea componenței Comisiei interministeriale pentru repartizarea bunurilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 17 februarie 2009, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 20 ianuarie 2010

Nr. 24.

C O M P O N E N Ț A

Comisiei interministeriale pentru repartizarea bunurilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția reprezentată	Funcția persoanei în cadrul instituției reprezentate	Funcția persoanei în cadrul Comisiei
1.	Dan Lazăr	Secretariatul General al Guvernului	Consilier de stat	președinte
2.	Ciprian Badea	Ministerul Finanțelor Publice	Director general al Direcției generale juridice	membru
3.	Nicolae Niță	Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	Consilier în cadrul Direcției generale achiziții publice, servicii interne și concesiuni	membru
4.	Constantin Mihart	Ministerul Administrației și Internelor	Director general al Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului	membru
5.	Marian Savu	Ministerul Apărării Naționale	Consilier al secretarului de stat și șef al Departamentului pentru armamente	membru
6.	Ragea Radu Constantin	Ministerul Justiției	Subsecretar de stat	membru
7.	Doru Radian Tufă	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii	Secretar general	membru
8.	Costin Tudor	Secretariatul General al Guvernului	Director de cabinet al secretarului general	membru

G U V E R N U L R O M Ȃ N I E I

P R I M U L - M I N I S T R U

D E C I Z I E

pentru modificarea Deciziei primului-ministru nr. 501/2009 privind stabilirea atribuțiilor domnului Rizescu Gheorghe, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului

Având în vedere cererea domnului Rizescu Gheorghe, inspector guvernamental, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului sub nr. 20/636/D.N.A./2010, precum și prevederile art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Articolul unic din Decizia primului-ministru nr. 501/2009 privind stabilirea atribuțiilor domnului Rizescu Gheorghe, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 29 aprilie 2009, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Rizescu Gheorghe, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnat să îndeplinească, la nivelul județului Argeș, atribuții ce intră în sfera de competență a Ministerului Administrației și Internelor. Fișa de descriere a atribuțiilor și

responsabilităților și a modului de raportare a activității desfășurate se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor. Plata drepturilor salariale ale inspectorului guvernamental și a celorlalte drepturi aferente se realizează de Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii, pe bază de pontaj și raport bilunar de urmărire a indicatorilor punctuali ai activității pe care o desfășoară în teritoriu, aprobat de ordonatorul de credite și/sau reprezentantul Ministerului Administrației și Internelor la nivelul județului unde își desfășoară activitatea. Evaluarea anuală se realizează, în condițiile legii, pe baza raportărilor realizate în urma activității desfășurate.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL - MINISTRU

DECIZIE

**privind constatarea suspendării de drept
a raportului de serviciu al domnului Marian Sergiu,
inspector guvernamental**

Având în vedere adresa Ministerului Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Serviciul Teritorial Iași din data de 28 decembrie 2009,

în temeiul art. 19 alin. (1) lit. b), al art. 94 alin. (1) lit. m) și al art. 95 alin. (4) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se constată suspendarea de drept, începând cu data de 11 noiembrie 2009, a raportului de serviciu al domnului Marian Sergiu, inspector guvernamental.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta AndreescuBucurești, 20 ianuarie 2010.
Nr. 26.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL - MINISTRU

DECIZIE

**pentru modificarea Deciziei primului-ministru nr. 503/2009
privind stabilirea atribuțiilor domnului Arjoca Sorin Gabriel, inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere cererea domnului Arjoca Sorin Gabriel, inspector guvernamental, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului sub nr. 20/23.817/D.N.A./2009, precum și prevederile art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Articolul unic din Decizia primului-ministru nr. 503/2009 privind stabilirea atribuțiilor domnului Arjoca Sorin Gabriel, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 29 aprilie 2009, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Arjoca Sorin Gabriel, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnat să îndeplinească, la nivelul județului Gorj, atribuții ce intră în sfera de competență a Ministerului Administrației și Internelor. Fișa de descriere a atribuțiilor și

responsabilităților și a modului de raportare a activității desfășurate se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor. Plata drepturilor salariale ale inspectorului guvernamental și a celorlalte drepturi aferente se realizează de Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii, pe bază de pontaj și raport bilunar de urmărire a indicatorilor punctuali ai activității pe care o desfășoară în teritoriu, aprobat de ordonatorul de credite și/sau reprezentantul Ministerului Administrației și Internelor la nivelul județului unde își desfășoară activitatea. Evaluarea anuală se realizează, în condițiile legii, pe baza raportărilor realizate în urma activității desfășurate.”

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta AndreescuBucurești, 20 ianuarie 2010.
Nr. 27.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**pentru modificarea Deciziei primului-ministru nr. 440/2009
privind stabilirea atribuțiilor domnului Bercean Pamfil, inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere cererea domnului Bercean Pamfil, inspector guvernamental, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului sub nr. 20/508/D.N.A./2010, precum și prevederile art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Articolul unic din Decizia primului-ministru nr. 440/2009 privind stabilirea atribuțiilor domnului Bercean Pamfil, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 1 aprilie 2009, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bercean Pamfil, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnat să îndeplinească, la nivelul județului Maramureș, atribuții ce intră în sfera de competență a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Fișa de descriere a atribuțiilor și

responsabilităților și a modului de raportare a activității desfășurate se stabilește prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale. Plata drepturilor salariale ale inspectorului guvernamental și a celorlalte drepturi aferente se realizează de Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii, pe bază de pontaj și raport bilunar de urmărire a indicatorilor punctuali ai activității pe care o desfășoară în teritoriu, aprobat de ordonatorul de credite și/sau reprezentantul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale la nivelul județului unde își desfășoară activitatea. Evaluarea anuală se realizează, în condițiile legii, pe baza raportărilor realizate în urma activității desfășurate.”

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 20 ianuarie 2010.

Nr. 28.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea
concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea
Consiliului Superior al Magistraturii nr. 621/2006**

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 106 lit. f) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 621/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 6 octombrie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Promovarea judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție, efectivă sau pe loc, se face în gradul imediat superior celui pe care îl deține judecătorul ori procurorul, până

la nivelul curții de apel, pentru judecători, respectiv până la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru procurori.

(2) Posturile scoase la concurs se stabilesc de către Consiliul Superior al Magistraturii, în mod distinct pentru promovare efectivă, respectiv pentru promovare pe loc, pentru fiecare instanță și fiecare parchet, inclusiv pentru Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar pentru tribunale și curți de apel, pe secții și specializări, în urma consultării instanțelor și parchetelor, în funcție de necesarul de resurse umane.

(3) Judecătorii și procurorii pot candida pentru promovare efectivă, cu respectarea dispozițiilor alin. (2), la oricare dintre instanțele și, respectiv, parchetele pentru care s-au stabilit posturi vacante, indiferent de instanța sau de parchetul la care funcționează.

(4) În cazul promovării pe loc, opțiunea candidatului se poate face numai pentru instanța ierarhic superioară în a cărei circumscripție se află instanța la care își desfășoară activitatea, respectiv pentru parchetul ierarhic superior în a cărui circumscripție se află parchetul la care își desfășoară activitatea. Procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism care candidează pentru promovare pe loc își pot exprima opțiunea numai pentru parchetul ierarhic superior în a cărui circumscripție se află parchetul la care au funcționat anterior numirii în aceste structuri.”

2. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Pot participa la concursul de promovare în funcții de execuție vacante sau pe loc judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la art. 44 alin. (1) lit. a), b) și c) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care la ultima evaluare au avut calificativul «foarte bine» și nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani.”

3. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Data și locul organizării concursului, posturile stabilite pentru concurs, modul de desfășurare a concursului, calendarul de desfășurare, precum și tematica și bibliografia de concurs se aprobă prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii și a Direcției resurse umane și organizare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, după caz, și se publică pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs. În același termen, aceste date se comunică, împreună cu cererea tipizată de înscriere, elaborată de comisia de organizare, tuturor curților de apel și parchetelor de pe lângă acestea, care le vor transmite de îndată instanțelor și parchetelor din circumscripția lor, pentru a fi afișate la sediile acestora și aduse la cunoștința tuturor judecătorilor și procurorilor.”

4. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cuprinsul anunțului privind organizarea concursului de promovare se precizează materiile la care se susține concursul, în funcție de secția și specializarea postului pentru care se optează.”

5. La articolul 6, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În termen de 15 zile de la data publicării datelor prevăzute la alin. (1), cei interesați pot depune cereri de înscriere la concurs la Consiliul Superior al Magistraturii, în care se menționează felul promovării, efectivă sau pe loc, instanța ori parchetul la care se solicită promovarea, specializarea și secția pentru care optează.”

6. La articolul 6, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pentru tribunale și curți de apel, candidații sunt obligați să aleagă una dintre specializările secției pentru care au optat.”

7. La articolul 6, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Fiecare candidat poate formula o singură opțiune cu privire la felul promovării, instanța ori parchetul la care solicită promovarea, respectiv secția și specializarea pentru care optează, în vederea stabilirii materiilor de concurs.”

8. La articolul 6, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Candidatul are dreptul de a reveni asupra opțiunii formulate până la data expirării termenului de înscriere.”

9. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Comisia de organizare a concursului se compune din:

— președinte: secretarul general ori secretarul general adjunct al Consiliului Superior al Magistraturii sau directorul Direcției resurse umane și organizare;

— vicepreședinți: secretarul general adjunct, directorii Institutului Național al Magistraturii și/sau directorii Direcției resurse umane și organizare, după caz;

— membri: directori, șefi de servicii, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, experți ai Institutului Național al Magistraturii, funcționari publici și personal contractual din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii.”

10. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Comisia de organizare a concursului are, în principal, următoarele atribuții:

1. centralizează cererile de înscriere la concurs, întocmește listele de înscriere, verifică îndeplinirea de către candidați a condițiilor legale de participare la concurs, întocmește și afișează lista candidaților care îndeplinesc condițiile legale de participare la concurs și afișează lista finală a candidaților;

2. controlează și îndrumă acțiunile privind organizarea și desfășurarea concursului, constând, în principal, în: identificarea și, după caz, închirierea spațiilor adecvate pentru susținerea probelor de concurs, procurarea necesarului de rechizite, asigurarea asistenței medicale pe parcursul desfășurării concursului și a pazei necesare pentru păstrarea ordinii publice la centrele de concurs și de evaluare, asigurarea cheltuielilor de cazare și masă pentru membrii comisiilor;

3. asigură paza subiectelor și a lucrărilor scrise la sediul său și în timpul transportului acestora, precum și păstrarea ordinii publice la centrele de concurs și de evaluare;

4. asigură confecționarea ștampilelor-tip pentru concurs, numerotate;

5. instruește, cu 24—48 de ore înaintea datei concursului, persoanele care asigură supravegherea în sălile de concurs, respectiv responsabilii de sală și supraveghetorii, numite prin hotărâre a președintelui comisiei;

6. repartizează candidații pe săli pentru probele scrise tip grilă, în ordine alfabetică, și dispune afișarea listelor pe ușile sălilor în care se desfășoară concursul, precum și publicarea acestora pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 24 de ore înainte de susținerea probelor;

7. preia, de la comisiile de elaborare a subiectelor, subiectele pentru testele-grilă și baremele de evaluare și notare, în plicuri sigilate;

8. păstrează în condiții de deplină siguranță subiectele și baremele de evaluare și notare;

9. distribuie candidaților materialele pentru susținerea testelor-grilă;

10. afișează baremele de evaluare și notare la centrele de concurs, la încheierea probei scrise, și asigură publicarea acestora, precum și a subiectelor de concurs pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii;

11. organizează transportul lucrărilor scrise de la centrele de concurs la centrul de evaluare și răspunde de securitatea acestora;

12. ia măsuri pentru ca în spațiile în care își desfășoară activitatea comisiile de corectare sau de soluționare a

contestațiilor ori în care se desfășoară probele scrise de concurs să nu pătrundă persoane străine, neautorizate de comisie sau neprevăzute de prezentul regulament;

13. asigură respectarea procedurii de evaluare și notare;

14. asigură transmiterea către curțile de apel, tribunale, judecătorii și către parchete, în vederea afișării, precum și publicarea simultană pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii a listelor cu rezultatele concursului;

15. calculează mediile generale și întocmește listele finale;

16. analizează desfășurarea și rezultatele concursului și prezintă concluziile Consiliului Superior al Magistraturii;

17. informează de îndată Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la orice situație deosebită a cărei rezolvare nu este prevăzută în prezentul regulament, precum și cu privire la orice situație care impune anularea unor subiecte, cum ar fi pierderea, deteriorarea ori desecretizarea unui subiect;

18. propune Consiliului Superior al Magistraturii eventualele modificări în modul de organizare și desfășurare a concursului;

19. îndeplinește orice alte atribuții necesare bunei desfășurări a concursului.”

11. La articolul 11, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Pentru jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv pentru jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, se numește câte o comisie de elaborare a subiectelor și, respectiv, de soluționare a contestațiilor, comune pentru judecători și procurori, din care fac parte judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție sau de la curțile de apel, procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de la parchetele de pe lângă curțile de apel și formatori de la Institutul Național al Magistraturii.

(5) În componența comisiilor sunt numiți și membri supleanți care îi vor înlocui, de drept, în ordinea stabilită de Consiliul Superior al Magistraturii prin hotărârea de numire a comisiilor de concurs, pe acei membri ai comisiei care, din motive întemeiate, nu își pot exercita atribuțiile. Înlocuirea se efectuează de președintele comun al comisiilor de elaborare a subiectelor sau de soluționare a contestațiilor, pentru judecători sau procurori, după caz.”

12. La articolul 12, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Comisiile de elaborare a subiectelor și de soluționare a contestațiilor sunt conduse de câte un președinte, distinct pentru judecători și procurori, membru al comisiei de elaborare a subiectelor, respectiv al comisiei de soluționare a contestațiilor. Președintele comisiilor de elaborare a subiectelor veghează la respectarea regulilor enumerate la art. 13 pct. 1, stabilește timpul de concurs și coordonează activitatea comisiilor. Președintele comisiilor de soluționare a contestațiilor coordonează activitatea acestora.

(2) O persoană poate face parte dintr-o singură comisie pentru același concurs.”

13. La articolul 13 punctul 1, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să fie diferențiate, în funcție de gradul instanței și, respectiv, al parchetului, cu excepția subiectelor de la următoarele materii: jurisprudența Curții Constituționale, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene;”.

14. La articolul 13, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) să nu conțină probleme controversate în doctrină sau practică;”.

15. La articolul 13, litera g) se abrogă.

16. La articolul 14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Comisiile de soluționare a contestațiilor constituite pentru disciplinele de concurs examinează, sub coordonarea președintelui comisiilor și cu consultarea comisiilor de elaborare a subiectelor, contestațiile la bareme și adoptă baremele definitive, care se publică pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.”

17. La articolul 15, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Comisia de organizare a concursului întocmește, de îndată după pronunțarea hotărârii Plenului, lista finală a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, care se afișează la sediile curților de apel, tribunalelor și judecătorilor și la sediile parchetelor și se publică simultan pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.”

18. La articolul 16 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) una dintre următoarele materii, în funcție de secția și specializarea pentru care optează judecătorul sau procurorul: drept civil, drept penal, drept comercial, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii, dreptul familiei, drept internațional privat;”.

19. La articolul 17, alineatele (2)—(6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Testul-grilă pentru verificarea cunoștințelor teoretice cuprinde 50 de întrebări din materiile de concurs prevăzute la art. 16 alin. (2), astfel:

a) 20 de întrebări din următoarele materii, în funcție de specializarea pentru care optează judecătorul sau procurorul: drept civil, drept penal, drept comercial, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii, dreptul familiei sau drept internațional privat;

b) 20 de întrebări din dreptul procesual civil sau, după caz, din dreptul procesual penal;

c) 5 întrebări din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și 5 întrebări din jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

(3) La testul-grilă pentru verificarea cunoștințelor teoretice fiecare răspuns corect primește 0,2 puncte în sistemul de notare de la 0 la 10.

(4) Testul-grilă pentru verificarea cunoștințelor practice cuprinde 20 de întrebări din materiile de concurs prevăzute la art. 16 alin. (2), astfel:

— 10 întrebări din următoarele materii, în funcție de specializarea pentru care optează judecătorul sau procurorul: drept civil, drept penal, drept comercial, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii, dreptul familiei sau drept internațional privat;

— 8 întrebări din dreptul procesual civil sau, după caz, din dreptul procesual penal;

— o întrebare din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și o întrebare din jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

(5) La testul-grilă pentru verificarea cunoștințelor practice fiecare răspuns corect primește 0,5 puncte în sistemul de notare de la 0 la 10.

(6) Întrebările teoretice și practice la materiile prevăzute la art. 16 alin. (2) lit. a) și b) cuprind și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale.”

20. La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Cu cel puțin 24 de ore înainte de susținerea probelor scrise, comisia de organizare a concursului repartizează candidații pe săli, în ordine alfabetică, și dispune publicarea listelor candidaților pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii, precum și afișarea acestora pe ușile sălilor în care se desfășoară concursul.”

21. La articolul 20, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Baremele de evaluare și notare se afișează la centrele de concurs la încheierea probei scrise. În termen de 48 de ore de la publicarea baremelor pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii candidații pot face contestații la bareme, care se depun la Institutul Național al Magistraturii și se soluționează în termen de 48 de ore de la expirarea termenului de contestare, potrivit art. 14 alin. (1). Soluția se motivează în termen de 3 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru soluționarea contestațiilor. Baremele definitive stabilite în urma soluționării contestațiilor se publică de îndată pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.”

22. La articolul 20, după alineatul (4) se introduc patru noi alineate, alineatele (5)—(8), cu următorul cuprins:

„(5) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul corect la una dintre întrebări este altul decât cel indicat în barem, punctajul corespunzător întrebării respective se acordă numai candidaților care au indicat răspunsul corect stabilit prin baremul definitiv.

(6) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul corect indicat în baremul inițial nu este singurul răspuns corect, punctajul corespunzător întrebării respective se acordă pentru oricare dintre cele două variante de răspuns stabilite ca fiind corecte prin baremul definitiv.

(7) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se anulează una sau mai multe întrebări din testul-grilă, punctajul corespunzător întrebărilor anulate se acordă tuturor candidaților.

(8) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate să dispună sancționarea, cu reducerea drepturilor bănești convenite pentru activitatea prestată, membrilor comisiilor de elaborare a subiectelor sau de soluționare a contestațiilor, care sunt răspunzători pentru anularea unor subiecte, din rea-credință sau gravă neglijență.”

23. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — Rezultatele se publică simultan pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii și se transmit în vederea afișării la sediile curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor și ale parchetelor.”

24. La articolul 24, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contestațiile se depun la sediile curților de apel, respectiv ale parchetelor de pe lângă acestea ori, după caz, la sediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatelor, și se trimit de îndată, prin fax, la Institutul Național al Magistraturii.”

25. La articolul 25, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Afișarea rezultatelor probelor de concurs, cu excepția clasamentului final, se realizează pentru fiecare instanță sau parchet, separat, pentru fiecare post scos la concurs, prin folosirea unor coduri atribuite candidaților.”

26. La articolul 26, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Rezultatele finale ale concursului se publică simultan pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii și se transmit în vederea afișării la sediile curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor și ale parchetelor.”

27. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Nota obținută la concurs este suma notelor obținute la proba teoretică și proba practică, în raport cu următoarea pondere: 75% proba practică și 25% proba teoretică.

(2) Pentru a fi declarat admis la concurs candidatul trebuie să obțină cel puțin media generală 7 și nu mai puțin de 5 la fiecare dintre cele două probe de concurs menționate la art. 17.”

28. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Rezultatele finale se prezintă Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea validării.”

29. La articolul 28, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Consiliul Superior al Magistraturii poate invalida, în tot sau în parte, concursul de promovare în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege ori de regulament cu privire la organizarea concursului sau că există dovada săvârșirii unei fraude.”

30. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — La medii egale au prioritate, în următoarea ordine: candidații care au titlul științific de doctor în drept, cei care au vechime mai mare în funcția de judecător sau de procuror, cei care au calitatea de doctorand, candidații care au absolvit cursuri de masterat sau care au absolvit cursuri postuniversitare ori candidații care au activitate publicistică în specialitate.”

31. La articolul 32, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru cazurile în care în prezentul regulament se prevede afișarea la sediile curților de apel, tribunalelor, judecătoriilor și ale parchetelor, anunțul respectiv se afișează de îndată pe sau lângă ușa de intrare a instanței sau parchetului, iar procesul-verbal de afișare va fi înaintat de îndată comisiei de organizare a concursului.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Virgil Viorel Andreieș**

București, 10 decembrie 2009.
Nr. 2.150.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA

din 31 martie 2009,

definitivă la 14 septembrie 2009,

în Cauza Mihuță împotriva României

(Cererea nr. 13.275/03)

În Cauza Mihuță împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: Josep Casadevall, președinte, Corneliu Bîrsan, Boštjan M. Zupančič, Alvin Gyulumyan, Egbert Myjer, Ineta Ziemele, Luis López Guerra, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 10 martie 2009,
pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 13.275/03) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, domnul Nicușor Mihuță (*reclamantul*), a sesizat Curtea la data de 4 martie 2003 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, domnul Răzvan-Horațiu Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La data de 3 ianuarie 2008, președintele Secției a treia a decis să comunice cererea Guvernului. Astfel cum prevede art. 29 § 3 din Convenție, acesta a mai decis să se analizeze în același timp admisibilitatea și temeinicia cauzei.

ÎN FAPT**I. Circumstanțele cauzei**

4. Reclamantul s-a născut în anul 1965 și locuiește în Tarragona (Spania).

5. La data de 19 martie 2002, reclamantul a fost arestat, la ordinul procurorului de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara, sub învinuirea că ar fi folosit ilegal calitatea de erou al Revoluției din Decembrie 1989 pentru a obține avantaje fiscale. Arestarea sa preventivă a fost prelungită de tribunal la fiecare 30 de zile.

6. La data de 1 iulie 2002, prin rechizitoriul parchetului, reclamantul și alți inculpați, printre care și S.I., au fost trimiși în judecată. Printr-o încheiere de ședință pronunțată în aceeași zi, Judecătoria Deva a dispus menținerea măsurii arestării preventive față de inculpați până la data de 29 iulie 2002, întemeindu-se pe art. 300 din Codul de procedură penală (*CPP*).

7. În ședința din data de 29 iulie 2002, reclamantul a cerut amânarea judecării pentru a-și angaja un avocat. Încuviințându-i cererea și ținând cont de concluziile parchetului, instanța de fond a menținut măsura arestării preventive a coinalpaților în temeiul art. 300 din CPP.

8. La 26 august și 9 septembrie 2002 judecătoria a menținut arestarea preventivă a reclamantului și a lui S.I., în temeiul art. 300 din CPP, având în vedere cererile de amânare ale parchetului și alte altor coinalpați și pentru a putea delibera pe fond asupra excepțiilor ridicate.

9. În ședința din data de 23 septembrie 2002, reclamantul a arătat că instanța nu putea să mențină măsura arestării preventive, ci putea numai să o prelungească printr-o decizie motivată în temeiul art. 155 și următoarele din CPP. Acesta a

solicitat punerea sa în libertate. Printr-o încheiere de ședință pronunțată în aceeași zi, judecătoria a statuat că instanța putea menține, în camera de consiliu, măsura arestării preventive și că reclamantul putea contesta această măsură odată cu sentința pronunțată pe fondul cauzei. Judecătoria i-a respins cererea de punere în libertate și a menținut arestarea preventivă cu motivarea că punerea în libertate a reclamantului prezenta un pericol pentru ordinea publică și că gradul de complexitate a cauzei putea determina părțile interesate să „influențeze actele și probele” ce trebuiau prezentate în fața instanței.

10. La data de 7 octombrie 2002, reclamantul a solicitat revocarea măsurii arestării preventive motivând prin aceea că această măsură nu putea fi menținută, ci prelungită, și că, în orice caz, menținerea măsurii nu fusese motivată. Judecătoria a menținut această măsură, indicând art. 300 din CPP.

11. În ședințele din 21 octombrie, 4 noiembrie și 2 decembrie 2002, judecătoria a respins cererile reclamantului de revocare a măsurii arestării preventive sau de înlocuire a acestei măsuri cu interdicția de a părăsi localitatea. Instanța a confirmat totodată arestarea preventivă a inculpaților, arătând că „motivele inițiale care o justificau nu s-au schimbat, că faptele imputate erau grave și că pedeapsa prevăzută de lege era aspră”.

12. La 16 decembrie 2002 și 13 ianuarie 2003 judecătoria a menținut arestarea preventivă a reclamantului și a lui S.I., făcând referire la temeiul legal al arestării.

13. Prin sentința din data de 10 februarie 2003, judecătoria l-a condamnat pe reclamant la o pedeapsă de 3 ani de închisoare, reținând că probele depuse la dosar confirmau că partea interesată își procurase și utilizase un certificat de participant la Revoluție pentru a putea înmatricula autoturisme fără a plăti taxele de import.

14. Reclamantul a introdus apel, arătând, pe lângă motivele ce țineau de fondul cauzei, că judecătoria nu motivase necesitatea de a menține arestarea sa preventivă și că aceasta confirmase măsura respectivă, deși legislația națională impunea o hotărâre de prelungire. Prin decizia din data de 24 iunie 2003, Tribunalul Hunedoara, care a reanalizat elementele din dosar, a confirmat sentința pronunțată în primă instanță, fără a analiza susținerile reclamantului cu privire la arestarea preventivă.

15. Recursul introdus de părți a fost și el respins de Curtea de Apel Alba Iulia, prin decizia definitivă din data de 17 februarie 2005.

16. La data de 20 februarie 2004, în timpul procedurii de recurs, reclamantul a fost pus în libertate în temeiul unei

încheieri de ședință a curții de apel din data de 19 februarie 2004.

II. Dreptul intern pertinent

17. Prevederile relevante din Constituție și din Codul de procedură penală, astfel cum erau în vigoare la data faptelor, sunt descrise în cauzele *Konolos împotriva României* (nr. 26.600/02, 7 februarie 2008, §§ 19 și 24), *Samoila și Cionca împotriva României* (nr. 33.065/03, 4 martie 2008, §§ 36—40) și *Calmanovici împotriva României* (nr. 42.250/02, § 40, 1 iulie 2008).

18. De la modificarea sa prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, Codul de procedură penală (CPP) prevede în mod expres obligația ca instanțele să verifice cu regularitate și pe toată durata procedurii legalitatea și temeinicia arestării preventive. În plus, este prevăzut un recurs imediat împotriva unei încheieri prin care se dispune menținerea unei măsuri provizorii, după trimiterea în judecată.

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a art. 5 § 3 din Convenție

19. Invocând art. 5 § 3 din Convenție, reclamantul se plânge de durata arestării sale preventive și de lipsa de justificare a menținerii acestei măsuri de către instanțele interne, cu încălcarea art. 5 § 3 din Convenție, care prevede următoarele în partea sa relevantă:

„Orice persoană arestată sau deținută, în condițiile prevăzute de paragraful 1 lit. c) din prezentul articol (...) are dreptul de a fi judecată într-un termen rezonabil sau eliberată în cursul procedurii. Punerea în libertate poate fi subordonată unei garanții privind prezența persoanei în cauză la audiere.”

A. Asupra admisibilității

20. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Pe de altă parte, Curtea mai constată că nu este afectat de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, trebuie declarat admisibil.

B. Asupra fondului

1. Argumentele părților

21. Reclamantul subliniază că a fost ținut în arest preventiv de la data de 19 martie 2002 până la data de 19 februarie 2004, când Curtea de Apel Alba Iulia a dispus punerea sa în libertate. De asemenea, el observă că, în contradicție cu prevederile art. 20 și art. 23 § 4 din Constituție, instanțele naționale au omis să motiveze necesitatea de a menține măsura arestării preventive și pericolul pentru ordinea publică pe care l-ar fi reprezentat punerea sa în libertate. De asemenea, el consideră că necesitatea de a prelungi această măsură nu era justificată de comportamentul său.

22. Făcând referire la jurisprudența Curții în materie, Guvernul consideră că arestarea preventivă a reclamantului a luat sfârșit în momentul condamnării sale în primă instanță, la data de 10 februarie 2003, de către Judecătoria Deva. Astfel, măsura a durat 10 luni și 3 săptămâni. În opinia sa, această durată nu este exagerată. De asemenea, Guvernul observă că hotărârile de prelungire a arestării preventive au fost amplu motivate de instanță, luând în considerare argumentele părților.

2. Aprecierea Curții

a) Perioada care trebuie luată în considerare

23. Curtea reamintește că perioada acoperită de art. 5 § 1 c) din Convenție se încheie în general la data la care se statuează asupra temeiniciei acuzației aduse împotriva părții interesate, chiar dacă acest lucru ar avea loc numai în primă instanță (*Kudła împotriva Poloniei* [MC], nr. 30.210/96, § 104, CEDO 2000-XI, și *Lavents împotriva Letoniei*, nr. 58.442/00, § 66, 28 noiembrie 2002). În ceea ce privește perioada care trebuie luată în considerare din perspectiva art. 5 § 3 din Convenție,

Curtea reamintește că ea este aceeași ca și pentru art. 5 § 1 c) [*Svipsta împotriva Letoniei*, nr. 66.820/01, § 107, CEDO 2006-III (extrase)].

24. Curtea constată încă de la început că, în cauza de față, perioada vizată de art. 5 § 3 a început la data de 19 martie 2002, data arestării reclamantului. În ceea ce privește durata arestării preventive, ea s-a încheiat odată cu sentința de condamnare pronunțată de Judecătoria Deva la data de 10 februarie 2003. Această perioadă a durat, prin urmare, 10 luni, 3 săptămâni și o zi. Curtea consideră că această durată este suficient de lungă pentru a putea ridica probleme din perspectiva art. 5 § 3 (*Sarban împotriva Moldovei*, nr. 3.456/05, §§ 8—24, 4 octombrie 2005, și *Castravet împotriva Moldovei*, nr. 23.393/05, §§ 7—14, 13 martie 2007).

b) Justificarea arestării preventive

25. Curtea face trimitere la principiile fundamentale care se desprind din jurisprudența sa și care determină caracterul rezonabil al arestării, în sensul art. 5 § 3 din Convenție (vezi, de exemplu, *Labita împotriva Italiei* [MC], nr. 26.772/95, § 152, CEDO 2000-IV, *Calmanovici împotriva României*, nr. 42.250/02, §§ 90—94, 1 iulie 2008, și jurisprudența citată în acestea).

26. Curtea reamintește și că art. 5 § 3 din Convenție impune necesitatea ca orice perioadă de arest preventiv, indiferent cât de scurtă ar fi ea, să fie justificată într-un mod convingător de către autorități (vezi *Shishkov împotriva Bulgariei*, nr. 38.822/97, § 66, CEDO 2003-I; *Belchev împotriva Bulgariei*, nr. 39.270/98, § 82, 8 aprilie 2004, și *Sarban*, menționată mai sus, § 97). O hotărâre motivată convinge părțile cu privire la faptul că argumentele lor au fost avute în vedere (*Sarban*, menționată mai sus, § 98).

27. Curtea observă că instanțele naționale au confirmat periodic arestarea preventivă a reclamantului și a unui alt inculpat. Curtea constată, în primul rând, că, de la 1 iulie până la 23 septembrie 2002, instanțele naționale au prelungit această măsură fără a analiza argumentele reclamantului și fără nicio motivare.

28. Curtea observă că, la această din urmă dată, judecătoria a justificat arestarea preventivă prin complexitatea cauzei, prin faptul că punerea în libertate a reclamantului ar fi reprezentat un pericol pentru ordinea publică și prin posibilitatea ca acesta să influențeze probele ce trebuiau prezentate în cauză. Curtea constată caracterul prea succint și abstract al motivării acestei hotărâri, care s-a limitat la a menționa anumite criterii prevăzute de lege, dar care omitea să specifice modul în care aceste criterii se aplicau în cazul reclamantului (*Calmanovici*, menționată mai sus, §§ 97—98).

29. Desigur, necesitatea de a păstra ordinea publică și de a asigura o bună desfășurare a anchetei a fost deja recunoscută de Curte ca motiv ce poate justifica continuarea unei privări de libertate (*Letellier împotriva Franței*, hotărârea din 26 iunie 1991, seria A nr. 207, p. 19, § 39, și, *mutatis mutandis*, *Garycki împotriva Poloniei*, nr. 14.348/02, § 48, 6 februarie 2007). Cu toate acestea, în speță, judecătoria nu a oferit nicio explicație pentru a justifica cum ar fi putut punerea în libertate a reclamantului să aibă un impact negativ asupra societății sau cum ar fi împiedicat ancheta. Mai mult, justificarea detenției nu se raporta la situația concretă a fiecăreia dintre părțile interesate, vizând în mod general persoanele cercetate în cadrul procedurii (*Calmanovici*, menționată mai sus, § 100, și *mutatis mutandis*, *Dolgova împotriva Rusiei*, nr. 11.886/05, § 49, 2 martie 2006).

30. Curtea mai constată că instanța a menținut arestarea prin formule identice, pentru a nu spune stereotipe, repetând de-a lungul timpului aceleași criterii, pe baza aceleiași formule. Or, o astfel de justificare nu este conformă cu cerințele art. 5 § 3 din Convenție (*Mansur împotriva Turciei*, hotărârea din 8 iunie 1995,

seria A nr. 319-B, p. 50, § 55, și *Svipsta*, menționată mai sus, § 109).

31. Pe de altă parte, Curtea reamintește că art. 5 § 3 din Convenție le impune instanțelor naționale, atunci când sunt confruntate cu necesitatea de a prelungi o măsură de arestare preventivă, să ia în considerare măsurile alternative prevăzute de legislația națională. Într-adevăr, articolul citat mai sus garantează nu numai „dreptul de a fi judecat într-un termen rezonabil”, ci prevede și că punerea în libertate poate fi subordonată unei garanții ce asigură prezentarea părții interesate la termenul de judecată (*Jabłoński împotriva Poloniei*, nr. 33.492/96, § 83, 21 decembrie 2000, și *Patsouria împotriva Georgiei*, nr. 30.779/04, §§ 75—76, 6 noiembrie 2007). Or, în cauza de față, instanțele naționale, deși sesizate cu o astfel de cerere, nu au precizat motivele pentru care o astfel de măsură alternativă nu ar fi fost pertinentă.

32. Având în vedere considerentele de mai sus, Curtea apreciază că, nemotivând suficient respingerile cererilor de punere în libertate ale reclamantului și neluând în considerare posibilitatea luării unor măsuri alternative, autoritățile nu au oferit motive „pertinente și suficiente” pentru a justifica necesitatea de a-l menține în arest preventiv pe perioada în discuție. De aceea, Curtea apreciază că nu mai este necesar să se stabilească în ce măsură autoritățile competente au contribuit cu o „diligență specială” la continuitatea procedurii (*Dolgova*, menționată mai sus, § 50 *in fine*).

Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 5 § 3 din Convenție.

II. Asupra pretensei încălcări a art. 5 § 4 din Convenție

33. Reclamantul consideră că faptul că, de la data de 1 iulie și până la data de 2 decembrie 2002, judecătoria a dispus „menținerea” arestării sale preventive l-a lipsit de orice posibilitate de a determina controlul legalității menținerii sale în arest, cu încălcarea art. 5 § 4 din Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană lipsită de libertatea sa prin arestare sau deținere are dreptul să introducă un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală.”

A. Asupra admisibilității

34. Curtea constată că arestarea preventivă a reclamantului a fost menținută succesiv de la data de 1 iulie 2002 până la data de 10 februarie 2003 și că reclamantul se plânge de imposibilitatea de a contesta aceste încheieri de ședință în fața instanțelor naționale. Cu toate acestea, Curtea observă că reclamantul nu a sesizat Curtea cu acest capăt de cerere decât la data de 4 martie 2003. Prin urmare, ea consideră că, în ceea ce privește încheierile de ședință pronunțate înainte de data de 4 septembrie 2002, termenul de 6 luni impus de art. 35 din Convenție nu a fost respectat. Rezultă că această parte a capătului de cerere este tardivă și trebuie respinsă în aplicarea art. 35 §§ 1 și 4 din Convenție.

35. Curtea constată că, în ceea ce privește încheierile de ședință pronunțate începând cu data de 4 septembrie 2002, acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Pe de altă parte, constată că acesta nu este afectat de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, trebuie declarat admisibil.

B. Asupra fondului

1. Argumentele părților

36. Reclamantul subliniază că a contestat încheierile de ședință ce dispuneau plasarea și menținerea sa în arest preventiv, conform dreptului intern.

37. Citând jurisprudența Curții în materie, Guvernul reamintește că art. 5 § 4 din Convenție se mulțumește cu existența unui control judiciar al prelungirii măsurii arestării preventive și nu obligă statele contractante să instaureze un

dublu grad de jurisdicție pentru examinarea cererilor de prelungire a arestării preventive. În opinia sa, în speță, dreptul reclamantului garantat de art. 5 § 4 citat mai sus a fost respectat prin existența mai multor verificări ale legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive, verificări ce au avut loc în scurt timp în fața instanțelor naționale. Guvernul mai observă că, astfel cum a precizat Judecătoria Deva în sentința sa din data de 23 septembrie 2002, încheierile de ședință ce dispuneau menținerea măsurii arestării preventive puteau fi contestate deodată cu sentința pronunțată pe fondul cauzei.

2. Aprecierea Curții

a) Principii generale stabilite de jurisprudența Curții

38. Curtea reamintește că art. 5 § 4 nu garantează niciun drept, ca atare, la un recurs împotriva hotărârilor ce dispun sau ce prelungesc o măsură de detenție. Cu toate acestea, un stat care se dotează cu un astfel de sistem trebuie, în principiu, să le acorde deținuților aceleași garanții în apel ca și în primă instanță (*Toth împotriva Austriei*, hotărârea din 12 decembrie 1991, seria A nr. 224, p. 23, § 84). Această cale de atac îi oferă părții interesate garanții suplimentare privind evaluarea necesității de a se prelungi arestarea preventivă [*Van Thuil împotriva Olandei* (dec.), nr. 20.510/02, 9 decembrie 2004] și trebuie să ducă, în scurt timp, la o hotărâre judecătorească prin care să se pună capăt arestării, dacă aceasta se dovedește a fi ilegală (*Baranowski împotriva Poloniei*, nr. 28.358/95, § 68, CEDO 2000-III).

39. La fel ca orice altă prevedere a Convenției și a protocoalelor sale, art. 5 § 4 trebuie să se interpreteze astfel încât drepturile pe care le consacră să nu fie teoretice și iluzorii, ci concrete și efective (vezi, printre altele, *Artico împotriva Italiei*, hotărârea din 13 mai 1980, seria A nr. 37, pp. 15—16, § 33, și *Schöps împotriva Germaniei*, nr. 25.116/94, § 47, CEDO 2001-I).

40. Prima garanție fundamentală care se desprinde în mod natural din art. 5 § 4 din Convenție este dreptul de a-ți fi analizată efectiv cererea de judecătorul sesizat cu un recurs împotriva unei măsuri de detenție. Desigur, această prevedere nu obligă magistratul să studieze în profunzime fiecare dintre argumentele avansate de recurent. Totuși, garanțiile pe care le consacră ar fi golite de sens dacă judecătorul ar putea omite să ia în considerare fapte concrete invocate de deținut și susceptibile să arunce o umbră de îndoială peste „legalitatea” privării de libertate (*Nikolova împotriva Bulgariei* [MC], nr. 31.195/96, § 61, CEDO 1999-II).

b) Aplicarea principiilor de mai sus în cauza de față

41. În ceea ce privește argumentul Guvernului, bazat pe lipsa dreptului de a formula recurs împotriva acestor hotărâri, Curtea observă, cu titlu preliminar, că Guvernul însuși, reluând argumentele Judecătoriei Deva expuse în sentința sa din data de 23 septembrie 2002, indică faptul că reclamantului îi era permis să conteste încheierile de ședință litigioase deodată cu sentința pronunțată pe fondul cauzei. Prin urmare, sistemul juridic național prevedea un recurs.

42. Curtea mai constată că prin încheierile de ședință din 23 septembrie, 21 octombrie, 4 noiembrie și 2 decembrie 2002 s-a menținut măsura arestării preventive, respingându-se, în același timp, cererile de eliberare ale reclamantului. Or, analizând chestiuni similare cu cele ale cauzei de față, Curtea a constatat deja că incertitudinea jurisprudențială care caracteriza la data evenimentelor respingerea unei cereri de eliberare nu le putea cauza prejudiciu reclamantilor sub aspectul refuzului dreptului însuși de a formula recurs împotriva încheierilor prin care li se resping cererile de eliberare (vezi *Samoilă și Cionca*, menționată mai sus, §§ 40 și 74).

43. Pe de altă parte, Curtea constată că, după trimiterea în judecată a cauzei, hotărârile prin care se dispunea menținerea reclamantului în arest preventiv nu erau suficient motivate sau erau lipsite de orice motivare (vezi paragrafele 25—34 de mai

sus). Aceste hotărâri nu puteau aşadar să fie considerate compatibile cu cerinţele unui control judiciar efectiv al legalităţii arestării în cauză.

44. În plus, Curtea observă că, deşi reclamantul a exercitat recursul indicat de judecătorie (vezi paragrafele 9 şi 14 de mai sus), tribunalul nu i-a analizat motivele referitoare la nelegalitatea arestării sale preventive. Or, o astfel de analiză se impunea cu atât mai mult cu cât instanţa care a dispus menţinerea măsurii nu şi-a motivat hotărârile şi nu a analizat argumentele reclamantului referitoare la lipsa de justificare a unei astfel de măsuri (*Svipsta*, menţionată mai sus, §§ 130—134, şi, *a contrario*, *Van Thuil*, menţionată mai sus).

45. În continuare, Curtea trebuie să analizeze dacă acest din urmă recurs putea duce, pe termen scurt, la o hotărâre judecătorească prin care să se pună capăt arestării dacă aceasta s-ar fi dovedit nelegală (*Baranowski*, menţionată mai sus, § 68). În acest sens, Curtea observă că recursul împotriva hotărârilor în cauză era legat de judecarea pe fond şi că hotărârea instanţei de apel nu a intervenit decât după circa 4 luni şi două săptămâni de la încetarea situaţiei litigioase, când reclamantul era deţinut după condamnare (*Konolos împotriva României*, nr. 26.600/02, § 36, 7 februarie 2008).

46. În fine, Curtea ia notă de modificările legislative aduse de Legea nr. 281/2003 Codului de procedură penală, care prevede în mod expres un recurs imediat împotriva unei hotărâri ce dispune menţinerea unei măsuri provizorii după trimiterea în judecată a unui acuzat.

47. Având în vedere cele de mai sus, Curtea constată că reclamantul nu a beneficiat de un recurs în faţa unei instanţe, în conformitate cu cerinţele art. 5 § 4 din Convenţie.

Prin urmare, a avut loc încălcarea acestei prevederi.

III. Asupra celorlalte pretense încălcări

48. Reclamantul se plânge de arestarea sa preventivă prin decizia procurorului şi de faptul că nu a fost trimis imediat în faţa unei instanţe, cu încălcarea art. 5 § 3 din Convenţie. Invocând art. 6 § 1 din Convenţie, el se plânge de inechitatea procedurii penale pornite împotriva sa şi de durata acesteia, pe care o consideră exagerată. În observaţiile sale din data de 4 iulie 2008, reclamantul afirmă că nu a putut obţine audierea martorului apărării, I.R. Prin scrisoarea din data de 19 noiembrie 2007, el se plânge de tratamentele inumane la care susţine că ar fi fost supus în momentul arestării sale şi pe durata detenţiei sale.

49. Curtea constată că reclamantul a fost arestat preventiv la data de 19 martie 2002 şi că, aşa cum reiese din dosar, a fost prezentat cu 30 de zile mai târziu în faţa unui magistrat abilitat să exercite funcţii judiciare în vederea analizării legalităţii arestării sale. Or, în măsura în care reclamantul a sesizat Curtea cu acest capăt de cerere la data de 4 martie 2003, capătul său de cerere este tardiv [*Mujea împotriva României* (dec.), nr. 44.696/98, 10 septembrie 2002].

50. În ceea ce priveşte susţinerile reclamantului cu privire la inechitatea procedurii penale, Curtea observă că, din totalitatea elementelor aflate la dispoziţia sa, rezultă că ele nu sunt întemeiate. Ea reaminteşte că, în principiu, instanţelor naţionale le revine obligaţia de a aprecia elementele culese de ele şi relevanţa celor a căror prezentare o doresc acuzaţii (*Barberă, Messegué şi Jabardo împotriva Spaniei* din 6 decembrie 1988, seria A nr. 146, p. 31, § 68). Din hotărârile instanţelor interne rezultă că reclamantul a beneficiat de o procedură publică şi contradictorie şi că temeiul condamnării sale consta într-o serie de elemente de probă. În ceea ce priveşte capătul de cerere referitor la imposibilitatea de a obţine interogarea martorului I.R., trebuie menţionat că el a fost introdus tardiv în faţa Curţii.

51. Curtea mai observă că procedura penală îndreptată împotriva reclamantului a început la data de 19 martie 2002 şi a luat sfârşit la data de 17 februarie 2005. Ea a durat aproximativ

2 ani şi 11 luni pentru 3 grade de jurisdicţie. Or, conform jurisprudenţei Curţii în materie (*Reiner şi alţii împotriva României*, nr. 1.505/02, § 60, 27 septembrie 2007) şi având în vedere probele depuse la dosar, această durată nu pare să fie excesivă.

52. Curtea observă că plângerea privind tratamentele inumane aplicate reclamantului nu este susţinută, având în vedere că nu a fost prezentat niciun început de probă (vezi, *mutatis mutandis*, *Klaas împotriva Germaniei*, 22 septembrie 1993, § 30, seria A nr. 269). Pe de altă parte, din dosar nu reiese că reclamantul ar fi sesizat instanţele naţionale cu o plângere penală împotriva pretinsului agresor.

53. Rezultă că aceste capete de cerere sunt fie tardive, fie vădit neîntemeiate şi trebuie respinse făcând aplicarea art. 35 §§ 3 şi 4 din Convenţie.

IV. Asupra aplicării art. 41 din Convenţie

54. Conform art. 41 din Convenţie:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenţiei sau a protocoalelor sale şi dacă dreptul intern al înaltei părţi contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecinţelor acestei încălcări, Curtea acordă părţii lezate, dacă este cazul, o reparaţie echitabilă.”

A. Prejudiciu

55. Reclamantul solicită suma de 500.000 euro (EUR) pentru daunele materiale şi morale suferite din cauza arestării sale preventive.

56. Guvernul consideră că, în măsura în care cererea vizează în principal art. 5 §§ 3 şi 4 din Convenţie, reclamantul nu poate solicita reparaţia unui prejudiciu material. În ceea ce priveşte prejudiciul moral, el consideră că suma solicitată este excesivă şi că o eventuală constatare a încălcării ar putea constitui, în sine, o reparaţie suficientă a prejudiciului moral pe care reclamantul pretinde că l-a suferit.

57. Curtea constată că singura bază ce trebuie reţinută pentru acordarea unei reparaţii echitabile constă, în speţă, în încălcarea art. 5 §§ 3 şi 4. În ceea ce priveşte prejudiciul material, ea observă că reclamantul nu l-a exprimat în cifre şi că nu există nicio legătură de cauzalitate între faptele care au determinat-o să constate încălcarea Convenţiei şi prejudiciul material pentru care reclamantul solicită despăgubirea. Prin urmare, ea respinge această cerere.

58. Curtea consideră totuşi că reclamantul a suferit un prejudiciu moral incontestabil. Statuând în echitate, astfel cum prevede art. 41 din Convenţie, ea îi acordă suma de 3.000 EUR, cu titlu de daune morale.

B. Cheltuieli de judecată

59. Reclamantul solicită rambursarea cheltuielilor de judecată, însă fără a preciza cuantumul lor, pe care îl lasă la aprecierea Curţii. El ataşează la dosar chitanţe în valoare aproximativă de 150 EUR, reprezentând cheltuieli cu traduceri şi curierat în relaţia cu Curtea, precum şi cheltuieli angajate în timpul unei proceduri penale diferite de cea relevantă în speţă.

60. Guvernul observă că reclamantul nu şi-a cuantificat cererile şi că documentele justificative prezentate în faţa Curţii nu au o legătură directă cu cauza de faţă.

61. Conform jurisprudenţei Curţii, un reclamant nu poate obţine rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care li s-a stabilit realitatea, necesitatea şi caracterul rezonabil al cuantumului lor. În speţă, ţinând cont de elementele aflate în posesia sa şi de criteriile menţionate mai sus, Curtea consideră rezonabilă suma de 150 EUR drept cheltuieli de judecată, pe care i-o acordă reclamantului.

C. Dobânzi moratorii

62. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilităţii de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe art. 5 §§ 3 și 4 din Convenție, acesta din urmă în ceea ce privește menținerea reclamantului în stare de arest preventiv după data de 4 septembrie 2002, și inadmisibilă în rest;

2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 5 § 3 din Convenție;

3. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 5 § 4 din Convenție;

4. hotărăște:

a) ca statul pârât să îi plătească reclamantului, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție, suma de 3.000 EUR (trei mii euro), cu titlu de daune morale, și 150 EUR (una sută cincizeci euro), cu titlu de cheltuieli de judecată;

b) ca sumele respective să fie convertite în moneda statului pârât la cursul de schimb valabil la data plății și la acestea să se adauge orice sumă ce ar putea fi datorată drept impozit;

c) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;

5. respinge cererea de reparație echitabilă în rest.

Întocmită în limba franceză, ulterior fiind comunicată în scris la data de 31 martie 2009, făcând aplicarea art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

